

עין משפט
נר מצוה

קצצא א מ"י פ"ד מהל'
ענדים הללו ה':
קצצב ב מ"י שם הל' טו':
קצצג ג מ"י שם הל' טז':
קצצד ד מ"י פ"ו מהל'
אשתי קצצו
ופקד י"ב שם הללו ו'
סמג עשין מח עוש"ש
אח"כ סימן לח סעף ה'
וס"י סט סעף ו':
קצצה ה מ"י פ"ז מהל'
ענדים הללו יז':

מוסף רצ"י

[illegible]

ימ:

משל **פאן** **פ' בנקונטרס** מדברי מי אלו למידין הא אם יש שזה ביום כי אלתא השתא הוא דמחלי קדושין גרגרין שיש עליה לרבנן מדברי חכמים אלו למידין דלמרי אפילו אין שזה ביום דקסברי לכן נהנו מעות הרבשות דלא בעין ליעדי יהיה ייעוד מעבדכי דאי לא מההוא שעתא ופרין פסיעות דמניני מליף ומשיי מהו ודמיתא הא לא אמר ליה לא מצעכו ודמליף מנייה דלפי' לא פירש מעבדכי אלא הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום אתה מקודשת לראובן וקמ"ל האי תנא דלמר אלו למידין ההמשל מדברי רבנן דלא אמר מעבדכי אין ואי לא לא וקסא דבכחיה גמרא ההמשל כל ללמד על הדבר כמו משל אלמה הדבר דומה ועוד אין נאמר ומתייעד ללמד באשה שעתא מקודשת לה לראובן והא לא אהרי רבנן כלל שעתא אחר וקדש בתוך ימי המכירה לכן פירש ר"י שהמשל כל ללמד על דבר כי יהי דפשיט כל התם כבדאומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר מעבדכי ולאחר שלש יום וכל וקדשה לאחר בתוך שלשים יום שמקודשת לקדשה לאהרן ה"ה גבי ייעוד שאם בא אחר לעדשה אחר המכירה קודם היעוד לאינה מקודשת דמעות הראשונות לקדושין ניתנו והכי קאמר משל לנאן על מי מלתא ההמשל אילמא לרבי יעקב נמי דהי ודאמר אם יש שזה ביום וכו' ואם כן לא דמי לאומר שהרי בענין שיון לה שום דבר בסוף אלא לא לרבנן ההמשל כל ללמד לנו על דבר רבנן שאם בא אחר וקדשה אחר המכירה קודם היעוד אינה מקודשת ופרין פסיעות דכיון שגמרא לא אלאהא כי הוא הדין ה"ה גבי ייעוד כי הוא לרבנן ומשיי מהו דמיתא הא לא אמר מעבדכי אפילו לרבנן נמי תתא מקודשת לאחר שקדשה קודם היעוד ולא דמי לאומר לאשה דהתם לאחר לה מעבדכי קמ"ל דכיון דכל מכירה ע"מ ליעד כחול דלמא לא אמר מעבדכי דמי': **משל** **דארי** יוסי רבי יהודה פ' בקונטרס מדרי' דברי יהודה אלו למידין מעוס דלא אמר מעבדכי אפי' דהי ליה לקדשה בזה לאחר זמן מיהו כי קדמו אחר הו קדושין ה"ה לא שגא מהו דמיתא הא לא איל' בשעת מתן מעות ע"מ ליעד מיעד ופס' כינו דלא אמר היכא דלמר התקדשי לי לאחר שלשים יום אימא אפי' דלא אמר לה מעבדכי חילא מהשתא מקודשת למאן אס יראה בסוף משלים וקמ"ל דמי להדי דכיון דתלה הכבוד ייעוד במעות הללו לאחר זמן מעיקרא לא יעבידו להכי והבינו שאם יראה ליעד מיעד ופס' כינו דלא אמר

מעבשין מקדושה לשני גס פ' זה לא נהירא שהר כבולו גמרא
המשל כל לא למדע ודעיר פירש רבינו יצחק מזה דמינא הא לא
האמר לו לאחר שלשים יום וכו' ולא פירש מזה דעמיא שמינא
הקדושין מעבשין דמהני טפי מה שלם הזכיר שלשים יום אהר
כל שעה ושעה בידי עובדא כל זמן שיראה ואם קדושה אחר אהר
לשני: **ורבר** אמר רבא תנאי קיים וכו' מדרגת

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

י"טו) משי"ר בה שוש פרוטה הוו קידושין. אלמא הו"ל ומכרה ויודע שהאדון יכול ליעדה לאחר זמן ו'מדעמיה היה והיה ליה כאומר לה קבלי קידושין: (ולאו לקידושין ניתנו. ואינו מקדשה אלא ע"י גרשון שיש לו עליה דהוה מגיה שהרי היא חייבת לו או הם או שוויים והיא עצמה

הוא ומייד הוּו קידושין
ר' כיצד מצות 'עוד
הרי את מקדשת ל'
עילו בכסף שש ואפילו
נזנה בה מנהג אישות
ופחות רבי 'וסי' רבי
הות ביום כדי לעשות
ישת ואם לאו אינה

למדן דאמרי אפי' אין שהם דקסרין
לך נניח יעוד הראשונות דאי בניין
ליינדיי איהו מ' מעשיו דאי לא
היהא שעתא מחתלי במאי מקדשה
השתא: פשיטא. דמנינ' למיף: מ'סו
דימא לא לא א"ל. לא איז אדון
מעשיו ותיקף איהו דלפי' לא פירי
מעשיו אלא הרי את מקדשתא לא לחבר
שליס חתא מקדשתא לראשון: קמ"ל.

האי חנא דאמר למידין המשל מדברי רבנן דאי אמר מעכשיו אין אי לא לא: משל לאומר כו'. כלומר מכאן אתה

נמד נחומר נחשהר: משל נחמן
מדכרי מי אנו למידים: לרבי יוסי
בר' יהודה. דמשום דלא מירש מעבשין
אע"פ דה"ל לקדשי בהו לאחר זמן
אזדא דמאן אהי אהי מרשמי זמן

שנה: מהו דסימא הא לא אמר לה.
שבעת מתן מעות על מנת שתייחד לי
לאחר זמן ומסוס הכי א"ר יוסף
דביתמרמי לטני וכו' הריבא ואמר

התקדש לי לאחד שלמים אע"כ דלא
אמר מעשיו חילי השמא ומוקדם
לראשון אס ירצה בסוף שלמים:
ממל' דממו אהדי' דבין דמלה הכתוב

קיים והתניא "האומר לי ע"מ שאין לך עלי מקודשת" ותנאו בטל אמר רבנן יברכמי

מנאו קיים. בתמיה: בדכר שכמנון.
דינת למחלה הי' מנאי קיים אבל
עונה דלערא דגופא הוא לא אימיהיב
למחלה: מלמד שמוכרה לפסוליס.

ממור ומצוק שאלו יושבי ליעד ואינה נמכרת להם אלא לשפחות בלבד: **אם מקדשה לפסולין**. דקדושתו חוסקין בחייה לאחז"ל: **לא ימכרנה**

לפסולין. בחמיה: מה למקדש
לפסולין. כלומר מה לי לקותר על
מקדש לפסולין הכי מצינו שהקדושים
מסורין בידו לדבר גדול מה שאפילו
מסורין בידו לדבר קטן.

ה' לפסולין ה'י' כבר
יניי אדוניה' שרעה
זמה מלמד שמוכרה
לקרובים

מכורה כבד ויולאה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא תחבר במסכת ערכין (דף ע"ג:) **שרפה בנייטאויס**. שאסורה לו מיהא חספוי ליה בה קדושין כדמכחי (שמות נא) אשר לא יעדה מכאן שמכרה לפסולין: **לירחמי**

מקודשת קא משמע לן כיון דלא אמר מעכשיו בהדיא מקודשת
חדרצנן לא קשיא דיעוד לא הוי דבר שבממון:

שליט

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְכִי יִזְכֹּר אִישׁ אֶת
בֵּיתוֹ לְאֵמָה לֹא תִצָּא
כִּצְאֹת הָעֵקֶרִים:
שמות כא ז

2. אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ
אֲשֶׁר לֹא יִצְדָּה וְהִסְפִּידָה
לֵעַם נֹכְרִי לֹא יִמָּשֶׁל
לְמִכְרָה בְּבָגְרוֹ קֹדֶה:
שמות כא ח

הנהגות תב"ח

(א) נמ' כפני שנים הרי
את מיועדת לי הרי את
מקודשת;

מוסף תוספות

א. כיון דמעוה הראשונות לקידושין ניתנו הוי כאילו פירש הכי בפירוש. תוס' הרא"ש.